

OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA.

I. Przedmiot zamówienia

MODERNIZACJA DWORU DZIEDUSZYCKICH W RADZISZOWIE

Oznaczenie przedmiotu zamówienia według kodów Wspólnego Słownika Zamówień (CPV):

45 00 00 00-7 Roboty budowlane zabezpieczające, remontowe i konserwatorskie

45 45 30 00-7 Roboty remontowe i renowacje

45 45 00 00-6 Roboty budowlane wykończeniowe

45 44 21 10-1 Malowanie budynków

45 22 320 0-8 Roboty konstrukcyjne

45 26 25 00-6 Roboty murarskie i murowe

45 26 25 10-9 Roboty kamieniarskie

45 26 25 12-3 Kamieniarskie roboty wykończeniowe

45 41 00 00-4 Tynkowanie

45 45 31 00-8 Roboty renowacyjne

45 31 43 00-4 Instalowanie infrastruktury okablowania

45 31 31 00-4 Instalowanie wind i ruchomych schodów

Informacje ogólne

Adres i lokalizacja: ul. Szkolna 4, 32-052 Radziszów, obręb: Radziszów [120611_5.0012 działka nr: 547]

Budynek dworu w Radziszowie w stylu późno klasycystycznym zbudowany został w I ćwierci XIX w. z fundacji rodziny Dzieduszyckich.

Dwór powstał na planie prostokąta jako zwarta bryła z dwoma kondygnacjami nakrytymi czterospadowym, kalenicowym kołkowanym dachem. Najbardziej ozdobnymi zachowanymi elementami elewacji, są okna z półkolistymi nadokiennikami ze stiukowymi palmetami. Trzy centralne okna piętra od strony południowej ozdobione zostały trójkątnymi przyczółkami z orłami i amorkami. Pod dachem obiega w koło budynku ozdobny gzyms. Część parterową dworu zdobiło boniowanie. Do dziś nie zachowało się pierwotne wejście do budynku od strony północnej, które zapewne było wyeksponowane, jak to bywało w tego typu obiektach.

Dwór wyposażono w dwie, zachowane do dziś klatki schodowe wewnętrzne, w tym jedną reprezentacyjną w centralnej części budynku, tzw. trójbiegową. Część parterowa, gospodarczo - mieszkalna, posiada pomieszczenia ze sklepieniami kolebkowymi. Wysokość ścian pierwszego piętra mierzy pięć i pół metra. Dwie sale mają powierzchnię po siedemdziesiąt metrów kwadratowych.

Na początku XXI wieku opracowano program prac konserwatorskich dla elewacji zabytkowych i elementów wystroju wnętrza autorstwa mgr M. Sawicki, maj 2003 r.; wykonano projekt konstrukcji remontu dachu adaptacyjnego dworu w Radziszowie opr. przez mgr inż. R. Kwiatek, mgr inż. R. Krasny, 2004 rok.

Ostatni generalny remont elewacji oraz m in. przebudowę kondygnacji poddasza, i remontem odtworzeniem tarasu i schodów od strony elewacji południowej wykonany został w latach 2004 -2007.

- w czasie prac w 2007 roku stwierdzono zły stan techniczny gzymsu od strony południowej - karta nadzoru 1/02 2007, gdzie z uwagi na zły stan techniczny przedstawiono konieczność rozbiórki i wymiany nielicznych zachowanych fragmentów gzymsu. Zdecydowano również o demontażu gzymsu od strony zachodniej do połączenia z narożnikiem ściany północnej; stwierdzono wówczas, że gzyms na ścianie wschodniej był naprawiany o czym świadczyły cegły z późniejszego okresu znacznie lepiej zachowane. Stwierdzono wówczas także, że gzyms od strony północnej, dostępny z rusztowania był najlepiej zachowanym odcinkiem w całym budynku.
- Kolejna dokumentacja fotograficzna przedawniona w Ekspertyzie pochodziła z roku 2009, gdzie widoczne są znaczne uszkodzenia i braki gzymsu koronującego od strony północnej, wschodniej oraz południowej. Na elewacji zachodniej gzyms znajdował się w stanie kompletnym.
- prace remontowe przy elewacjach wykonano do 2013 roku
- 16 lutego 2024 roku nastąpiła katastrofa budowlana polegająca na odpadnięciu gzymsu koronującego **wzdłuż elewacji północnej**; gzyms runął na całym fragmencie ściany północnej na pozostałych elewacjach zachował się chociaż na elewacji zachodniej widoczne są liczne spękania mogące świadczyć o odspojeniu, elementy tymczasowo zabezpieczone wg zaleceń konstruktora podobne zabezpieczania od wschodu przy narożniku z elewacją północną.

Budowa technologiczna gzymsów na poszczególnych elewacjach z uwagi na wprowadzone przekształcenia różni się między sobą. Na elewacji wschodniej i południowej (wg ekspertyzy) **pas profilowany** wykonany w technologii lekkiej – detal ze styropianu (powlekanego) od środka poddasza mocowany na płycie OSB i podkonstrukcji stalowej. Na elewacji zachodniej pas profilowany od środka został wykonany z wątku ceglanego, do którego przymocowano elementy ze styropianu. Pozostałe elementy wykonano w technologiach tradycyjnych sztukatorskich (tynki).

II. Podstawa prawna

Budynek jest obiektem zabytkowym wpisanym do rejestru zabytków pod nr A-676 z 14.04.1994 [A-452/M]. Roboty będą prowadzone w oparciu o dokumentację projektową, zatwierdzoną: Decyzją Starosty Krakowskiego NR AB.V.1.1067.2024 z dnia 07 listopada 2024 r., oraz na warunkach Pozwolenia Konserwatorskiego Nr ZN.5142.116.2024 z dnia 16 października 2024 r. wydanego przez Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie.

III. Charakterystyka obiektu i opis stanu istniejącego obiektu

Na elewacjach z zachowanymi gzymsami są liczne przebarwienia i spękania występujące na elementach gzymsów. Podobną szczegółową ocenę przedstawiono w ekspertyzie. Widoczne są lokalnie liczne spękania oraz oderwania elementów wspornikowych od płytek. Widoczne są także spękania elementów profilowanych; w ocenie konstruktora na elewacji wschodniej na gzymsie widać charakterystyczne zarysowania pasa profilowanego oraz dylatacje pomiędzy wspornikami i płytką poziomą. Widoczne są też wyszczerbienia, które świadczą o „przesuwaniu” się tych elementów, a także braki wypraw. Elementy składowe gzymsów na wszystkich elewacjach posiadają znaczne przebarwienia. Na **elewacji północnej, gdzie gzyms oderwał się i runął na ziemię** odpadły wszystkie elementy wraz z dekoracją profilowaną i kostkami do poziomej listwy tynkowanej (elementy są czasowo przysłonięte).

Po katastrofie budowlanej fragmenty gzymsu koronującego na elewacjach wschodniej i zachodniej w miejscach połączeń z gzymsem elewacji północnej zostały zabezpieczone przez podparcie tymczasowe

rusztowaniem. Odcinek ściany, gdzie odpadł gzyms obecnie jest przysłonięty - tymczasowo został zabezpieczony niebieską folią z konstrukcją z elementów drewnianych, chroniąc przed niekorzystnym wpływem czynników atmosferycznych. Wcześniej odcinek muru po odpadniętym gzymsie, został oczyszczony z ruchomych elementów – luźnych cegieł i zapraw murarskich.

1. Warunki gruntowe posadowienia

Budynek posadowiony jest na głębokości ok. 3,50-3,80m poniżej przyległego terenu w gruncie rodzimym. Posadowiony on jest w suchym gruncie, powyżej zwierciadła wody gruntowej. Przewidywane prace w żadnym stopniu nie ingerują na istn. posadowienie budynku. Nie przewiduje się zwiększenia wzrostu obciążeń na podłoże gruntowe pod istn. fundamentami.

2. Dane techniczne i informacje o budynku.

DANE TECHNICZNE

	wartość
Powierzchnia zabudowy	510,00
Powierzchnia użytkowa	612,90
Kubatura	2280,00
Poziom piwnicy	-3,20
wysokość	9,99
liczba kondygnacji	3

3. Stan istniejący budynku

1) zewnętrzne ściany i fundamenty : ściany fundamentowe wykonane jako mur kamienny tzw. dziki z piaskowca na zaprawie wapiennej. Brak izolacji przeciwwilgociowych. Widać nawodnienie pełnego wątku muru a głównie zaprawy, przez którą w większości przenika wilgoć do ścian piwnicznych drogą kapilarna.

2) wewnętrzne ściany piwniczne : ściany o wątku mieszanym kamienno - ceglany, ceglany i kamiennym na zaprawie wapiennej. Całość ścian od wewnątrz nieotynkowana. Ściany graniczące z częścią niepodpiwniczoną wykazują duży stopień procesów korozyjnych. Zaobserwowano występowanie grzybów pleśniowych oraz procesy wysalania.

3) stropy nad piwnicami : pomieszczenia piwniczne są w całości przesklepione kolebkami ceglanymi nieotynkowanymi.

4) ściany parteru : wykonane są z cegły pełnej o zmiennej grubości na zaprawie cementowo - wapiennej. Na elewacjach zewnętrznych widoczne są znaczne ubytki lub zniszczenia tynków.

Zaobserwowano także zawilgocenia tynków na poziomie terenu w szczególności przy rurach spustowych. Od wnętrza ściany są otynkowane i pomalowane klejowo (przykryto polichromie). Podczas przystosowania budynku dla potrzeb szkoły wykonano lamperie do wysokości 1m i boazerię z płyt paździerzowych lakierowanych.

5) stropy nad parterem : nad parterem wykonane są sklepienia ceglano łukowe, otynkowane. Tynki sklepień są zużyte i wymagają pełnej renowacji konserwatorskiej łącznie z malowidłami.

6) klatki schodowe : biegi głównej klatki schodowej trójbiegowej oparte są na ścianach wewnętrznych. Biegi schodowe prowadzące do piwnicy wykonane są na sklepieniu kolebkowym, a biegi prowadzące na piętro zostały podczas remontu wymienione na monolityczne wylewane na mokro z betonu zbrojonego. Stan techniczny dobry jedynie wykończenie jest w całości zużyte. Schody prowadzące do piwnicy zostały wymienione na żelbetowe. Biegi schodowe prowadzące na piętro i poddasze zostały wymienione.

7) ściany piętra : wymurowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej i otynkowane. Ponad nadprożami okiennymi występuje w sali głównej dwustopniowy gzyms tynkowany. Tynki wymagają pełnej renowacji konserwatorskiej.

8) strop nad piętrem : konstrukcja drewniana belkowa o zmiennym układzie dostosowanym do układu ścian nośnych.

9) więźba dachowa : wykazuje znaczny stopień zużycia i uszkodzenia materiałowego. Lokalnie są zawilgocenia, zużycia i zniszczenia obróbek blacharskich oraz pęknięć i nieszczelności dachówek. Zakres prac określono w projekcie.

10) pokrycie dachowe : budynek posiada dach dwuspadowy o jednym poziomie gzymsu a zarazem odwodnienia rynnowego. Całość dachu pokryta jest dachówką ceramiczną, której stan techniczny należy sprawdzić, podobnie jak obróbki blacharskie, które są całkowicie zużyte.

11) tynki zewnętrzne : wszystkie elewacje budynku są otynkowane. Cokół okólny z płyt kamiennych w chwili obecnej otynkowany zaprawą cementową. Do wysokości ok. 1m od terenu tynk jest skorodowany. Największe uszkodzenia tynków występują w miejscach rur spustowych co świadczy o ich stanie. Na parterze nie są widoczne obramienia okien. Od strony południowej istnieje ziemny pas z resztką balustrady tralkowej.

12) stolarka okienna i drzwiowa : zarówno wewnętrzna jak i zewnętrzna w dobrym stanie technicznym, z pominięciem drzwi pod tarasem oraz stolarki okiennej i drzwiowej na elewacji północnej oraz drzwi ewakuacyjnych na elewacji zachodniej.

4. Charakterystyka planowanych prac remontowych – etapy.

Zakres przewiduje prace remontowe zabezpieczające i konserwatorskie. Stan techniczny budynku określa się jako zadowalający – budynek wymaga przeprowadzenia prac remontowych i konserwatorskich.

ETAP I - Konserwacja z rekonstrukcją gzymsu koronującego wokół budynku dworu

ETAP II - Izolacja fundamentów

ETAP III - Pozostałe prace związane z modernizacją budynku dworu

5. Dojazd i dostęp do obiektu

Dojazd do planowanego obiektu odbywał się będzie przez istniejący układ drogowy obsługiwany istniejącym zjazdem z ul. Szkolnej.

ETAP I - Konserwacja z rekonstrukcją gzymsu koronującego wokół budynku dworu.

Zakres prac gzymsu obejmuje:

- rozbiórkę gzymsów i luźnych elementów
- konserwację z rekonstrukcją gzymsu koronującego od strony północnej, wschodniej, zachodniej i południowej z robotami towarzyszącymi,
- wymiana wszelkich obróbek blacharskich w obrębie gzymsu
- rozbiórka pokrycia dachowego z dachówki ceramicznej w zakresie koniecznym do wykonania napraw gzymsu,
- wykonanie wzmocnień konstrukcji drewnianej wg. wytycznych branży konstrukcyjnej. Skręcenie całej więźby dachowej.
- wykonanie nowych obróbek pionów kominowych w części poddasza
- likwidacja luźnych elementów ściany zewnętrznej od strony północnej (po odpadnięciu gzymsu)
- likwidacja istn. gzymsu na pozostałych ścianach wraz z usunięciem fragmentu ścian zewnętrznych na wysokość ok. 60cm i głębokość ok. 40cm
- likwidacja ścianek pod murlatą (za wyjątkiem słupków murowanych podpierających murlatę),

- wymiana rynien i rur spustowych
  - rozbiórka el. zgodnie z wytycznymi projektu konstrukcji
  - wykonanie niezbędnych opracowań oraz dokumentacji
- Całość prac wynika z dokumentacji.

W zakresie prac konserwatorskich będzie odtworzenie brakujących elementów na elewacji północnej (gdzie odpadł gzyms) oraz wymiana elementów wykonanych w technologiach tradycyjnych gzymsów koronujących na pozostałych elewacjach i wymiana elementów w technologii lekkiej. Przewidziano wymianę/ rekonstrukcję elementów składowych gzymsów (na wszystkich elewacjach na elementy wykonane w technologiach lekkich wymianę wszystkich elementów składowych gzymsów, czyli wymiana płytek i elementów wspornikowych oraz pasów profilowanych).

Prace odtworzenia gzymsów koronujących pod dachem polegać będą na:

- Poszczególne elementy składowe gzymsów na wszystkich elewacjach, gdzie się zachowały zdemontować,
- Zdjąć formy i wykonać je jako nowe w technologii lekkiej - styrodur powlekany masą mineralną przygotowaną pod malowanie farbą - powtarzalne elementy (segmenty); do rozważenia przy produkcji modelu gzymsu koronującego ew. stałe połączenie elementów łącząc trzy elementy składowe w jeden
- Prace przygotowawcze in situ – na wszystkich elewacjach. Wykonać badanie stanu konstrukcji dachu po katastrofie, ewentualne dokonanie wzmocnień wieńca, rdzeni, pod murłatą, wykonać konieczne wzmocnienia ścian murowanych i innych elementów oraz konstrukcje pod zamontowanie elementów gzymsu (prace od strony wnętrza poddasza i in. - zakres prac budowlanych)
- Zamontować poszczególne elementy składowe gzymsów na wszystkich elewacjach (wg opisów i rysunków projektu)
- Elementy gzymsu pomalować farbami krzemianowymi w uzgodnionej komisyjnie kolorystyce (stara biel z odrobiną umbry) do wyboru po przedstawieniu próbek

Pozostałe elementy profilowane z motywem kostek (elementy w technologiach mineralnych, ciągnionych spojęne z murem ścian budowli występujące bezpośrednio pod gzymsami na wszystkich elewacjach obecnie pomalowane w kolorze ścian elewacji zostaną poddane przeglądowi, i koniecznym uzupełnieniem oraz po zagruntowaniu pomalowane (w chwili obecnej ich stan zasadniczo jest dobry). UWAGA - Brak oceny stanu tych elementów na ścianie północnej z uwagi na przysłonięcie niebieską folią.

Należy również sprawdzić przyczynę występowania zacieków na elementach profilowanych gzymsów, czyli obróbki pasa rynnowego i rynnach oraz dokonać koniecznych modyfikacji / napraw w celu usunięcia przyczyn.

Rekonstruowane gzymsy ścienne realizowane będą jako kopia zachowanych w całości gzymsów. Gzymsy będą zrealizowane po całym obwodzie. Gzymsy wykonać jako lekka konstrukcja na bazie styropianu, styroduru, pokryta tynkiem i malowana farbą emulsyjną

Planuje się przeprowadzenie remontu konserwatorskiego wraz ze wzmocnieniem poszczególnych elementów oraz wykonaniem prac budowlanych na wszystkich gzymsach koronujących elewacji. Rzetelny i kompleksowy remont będzie miał na celu poprawę stanu technicznego oraz właściwe zabezpieczenie i mocowanie poszczególnych elementów w przyszłości.

Na ścianie północnej z uwagi na brak gzymsu koronującego i elementów profilowanych (do oceny po demontażu niebieskiej folii zabezpieczającej) należy przeprowadzić generalny remont konserwatorski gzymsu wraz z koniecznymi wzmocnieniami Zakres prac budowlanych (wzmocnienia, kotwienia) ujęty został w projekcie budowlanym części konstrukcyjnej.

Prace planuje się wykonać nie tylko na ścianie północnej (gdzie odpadł gzyms i się nie zachował) lecz z uwagi na zaobserwowane spękania i dylatacje pomiędzy płytkami poziomymi, a elementami wspornikowymi na gzymsach koronujących pozostałych elewacji, a także zacieki na elementach profilowanych znajdujących się bezpośrednio pod dachem, zauważone spękania pomiędzy łącznikami nowych elementów (w technologii lekkiej) pasa profilowanego na elewacjach południowej i wschodniej zakresem prac konserwatorskich i budowlanych powinny zostać objęte wszystkie gzymsy koronujące czyli na wszystkich elewacjach budynku.

Wymiana uszkodzonych obórek na elewacji północnej wymiana na nowe, materiał i jego kolorystyka sposób opracowania jak obecne, ostrożny demontaż i montaż zgodnie ze sztuką. W przypadku znacznej różnicy koloru i zaburzenia estetyki zaleca się wymienić obróbki na całej szerokości elewacji. Należy również sprawdzić przyczynę występowania zacieków na elementach profilowanych gzymsów, czyli obróbki pasa rynnowego i rynnach oraz dokonać koniecznych modyfikacji / napraw w celu usunięcia przyczyn.

Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej powykonawczej opisowej i fotograficznej.

Wymiana uszkodzonych obórek na elewacji północnej wymiana na nowe, materiał i jego kolorystyka sposób opracowania jak obecne, ostrożny demontaż i montaż zgodnie ze sztuką. W przypadku znacznej różnicy koloru i zaburzenia estetyki zaleca się wymienić obróbki na całej szerokości elewacji.

Lokalnie na elewacji północnej dokonanie napraw uszkodzonych, podczas oderwania gzymsu pod dachem, fragmentów tynkowanych znajdujących się poniżej gzymsu - oczyszczenie, usunięcie części ruchomych, oczyszczenie, impregnacja wzmacniająca, uzupełnienie ubytków zaprawami podkładowymi, wyrównawczymi i szlichtami wykończeniowymi o dobranej ziarnistości w technologiach wapiennych, modyfikowanych, gruntownie i pomalowanie farbą krzemianową w kolorystyce jak obecnie.

Gzymsy koronujące na wszystkich elewacjach

1. Ostrożny demontaż poszczególnych elementów składowych gzymsów na wszystkich elewacjach. Szczególnie nie należy uszkadzać dekoracji profilowanej znajdującej się pod gzymsami.
2. Prace przygotowawcze in situ – na wszystkich elewacjach. Wykonać badanie stanu konstrukcji dachu po katastrofie, ewentualne dokonanie wzmocnień wieńca, rdzeni, pod murłatą, wykonać konieczne wzmocnienia ścian murowanych i innych elementów oraz konstrukcje pod zamontowanie elementów gzymsu (prace od strony wnętrza poddasza i in. - zakres prac budowlanych).
3. Elementów składowych zdjąć formy i wykonać je jako nowe w technologii lekkiej - styrodur powlekany masą mineralną przygotowaną pod malowanie farbą - powtarzalne elementy (segmenty); do rozważenia przy produkcji modelu gzymsu koronującego ew. stałe połączenie elementów łącząc trzy elementy składowe w jeden.
4. Zamontować poszczególne elementy składowe gzymsów na wszystkich elewacjach (wg opisów i rysunków projektu), zgodnie ze sztuką.
5. Elementy gzymsu pomalować farbami krzemianowymi w uzgodnionej komisyjnie kolorystyce (stara biel z odrobiną umbry) do wyboru po przedstawieniu próbek.

Wyprawy tynkowe

- elementy profilowane z motywem kostek (elementy w technologiach mineralnych, ciągnionych spojęne z murem ścian budowli występujące bezpośrednio pod gzymsami kordonowymi na wszystkich elewacjach)

- lokalnie na elewacji północnej dokonanie napraw uszkodzonych, podczas oderwania gzymsu pod dachem, fragmentów tynkowanych znajdujących się poniżej gzymsu

Konstrukcja dla gzymsu od strony północnej

Od strony północnej konstrukcję dla zamocowania gzymsu projektuje się w postaci żelbetowego wieńca monolitycznego wraz płytą wspornikową. Wieniec o wymiarach 40x60-75cm wylany będzie w miejscu oderwanej części ściany po jej oczyszczeniu do zwartego muru i uzyskaniu projektowanych wymiarów. Przed wykonaniem wieńca w istn. murze i płycie żelbetowej stropu nad piętrem należy osadzić na zaprawie szybkowiążącej pręty kotwiące (według rysunku konstrukcji).

Konstrukcja dla gzymsu od strony wschodniej, zachodniej i południowej

Konstrukcję dla zamocowania gzymsu projektuje się w postaci żelbetowego wieńca monolitycznego wraz płytą wspornikową. Wieniec o wymiarach 40x60cm wylany będzie w miejscu po likwidacji istniejącego gzymsu i skuciu fragmentów do uzyskania projektowanych wymiarów.

Przed wykonaniem wieńca w istn. murze i płycie żelbetowej stropu nad piętrem należy osadzić na zaprawie szybkowiążącej pręty kotwiące (według rysunku projektu konstrukcji)

Konstrukcja dla dodatkowego mocowania murłat

Ze względu na niewystarczające mocowanie istn. murłat do podłoża skutkujące ich lokalnymi odkształceniami i rozwarstwieniami projektuje się konstrukcję na ich dodatkowe ustabilizowanie. Projektuje się wieniec żelbetowy wylany na istn. płycie stropu nad piętrem, kotwiony do niej prętami wklejanymi. Wieniec kotwiony będzie również do wieńców wykonanych dla mocowania gzymsu. Wieniec projektuje się na całym obwodzie pod murłatami za wyjątkiem miejsc gdzie występują słupki murowane do których kotwiona jest murłata. Proponuje się wykonywanie wieńca odcinkami po ok. 5,0m (pomiędzy trzema istn. podporami). Sąsiednie odcinki wieńca również oddalone od siebie co ok. 5,0m. Po związaniu betonu czynności powtórzyć. Mocowanie murłat do wieńca wykonać należy obejmami stalowymi rozmieszczonymi co ok. 2,0-2,20m, szczególnie w miejscach gdzie murłata jest najbardziej odkształcona.

Konstrukcja dla dodatkowego wzmocnienia słupów ściany stolcowej

Projektuje się dodatkowe wzmocnienia słupów poprzez zamocowanie obustronnie dwóch ceowników zimnogiętych skręconych ze słupami. Dodatkowo ceowniki zakończone górą i dołem poziomymi blachami z otworami do zamocowania do płatwi górnej i podwaliny. Wzmocnienia te zastosować przede wszystkim do słupów, w których nastąpiło rozwarstwienie.

Szalując pod wieńce nad piętrem zachować szczególną ostrożność a w razie konieczności podstemplować stropy niższej kondygnacji,

Wszelkie nowoprojektowane elementy konstrukcyjne wykonać według projektu konstrukcji konieczne jest przeprowadzenie prac związanych z osuszeniem i odgrzybieniem budynku, w zakresie piwnic, tarasu oraz pomieszczeń tarasu i przyległych pomieszczeń do tarasu przy elewacji południowej.

ETAP II - Izolacja fundamentów

- roboty rozbiórkowe
  - osuszenie i odgrzybienie pomieszczeń piwnic
  - odsolenie portalu piwnicznego metoda swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska
  - wykonanie izolacji przeciwwilgociowej/przeciwwodnej ścian piwnic oraz odkucie zmurszałych tynków i wykonanie nowych
  - założenie nowych tynków w części piwnic
  - wykonanie izolacji termicznej ścian fundamentowych
  - odtworzenie okładziny cokołów wraz z fugowaniem i impregnacja płyt kamiennych
  - udrożnienie a w przypadku braku możliwości odtworzenie drenażu
- Całość prac wynika z dokumentacji

Istniejące fundamenty i ściany zewnętrzne piwnic fundamenty tarasu zagłębione w gruncie zostały zabezpieczone 2 x abizol R i 2 x abizol P. na podkładzie cementowym zatartym na gładko + papa elastomerowa 1 mm lub inny środek.

Pod schodami zewnętrznymi i murkami oporowymi znajduje się ściana fundamentowa o szerokości $b=20\text{cm}$ na głębokość 1,0 m.

Fundamentem pod schody wewnętrzne jest ściana fundamentowa o szerokości $b = 20\text{cm}$ na głębokość 0,50 m.

Przeciwwilgociowa/przeciwwodna izolacja pozioma ściany fundamentowej.

Materiały budowlane poprzecinane są siecią porów i naczyń włosowatych. Zjawisko wilgoci pełzającej czyli wilgoci kapilarnej może być zlikwidowane poprzez zastosowanie przepony poziomej wykonanej roztworem krzemianującym, metodą odwiertów i nasycenia niskociśnieniowego. **We wszystkich ścianach fundamentowych należy wykonać poziome blokady hydrofobowe metodą krzemianowej iniekcji niskociśnieniowej poprzedzonej iniekcją wstępną wraz z obniżeniem wilgotności strefy iniekcyjnej za pomocą generatorów mikrofalowych.** Po wywierceniu otworów pas iniekcyjny należy podgrzewać generatorami mikrofalowymi w celu obniżenia wilgotności ścian do 6% wilgotności masowej. Ubytki, spękania, niepełne spoiny oraz puste przestrzenie w strukturze muru należy wypełnić metodą iniekcji bezskurczową zaprawą podawaną lancą iniekcyjną pod ciśnieniem ok. 0,3 MPa. Po iniekcji zaprawą wypełniającą i jej związaniu należy ponownie wykonać otwory iniekcyjne w tych samych miejscach i przystąpić do aplikacji preparatu hydrofobowego. Aby zapobiec przesiąkaniu płynu przez spoiny w trakcie aplikacji, mur należy pokryć tynkiem cementowym a następnie preparatem. Powierzchnie ścian należy oczyścić przy pomocy szczotek stalowych a ewentualne resztki zaprawy starego tynku odbić. Na tak oczyszczonej powierzchni, przed ułożeniem izolacji należy wykonać obrzutkę tynkiem kat. I

Środek do iniekcji należy wtłaczać w mur za pomocą pompy ciśnieniowej pod ciśnieniem ok. 0,15 - 0,5MPa przez końcówki iniekcyjne (pakery) wielokrotnego użytku. Pompa może obsługiwać jednocześnie większą ilość końcówek iniekcyjnych. Po ok. 24 godzinach należy ponownie wypełnić otwory zaprawą również ciśnieniową.

Otwory po odwiertach należy wypełnić zaprawą cementowo-wapienno-frachifową, która oznacza się bardzo dobrym płynięciem, wiąże bezskurczowo i jest wysoce chłonna kapilarnie. Przeponę poziomą należy wykonać możliwie najbliżej powierzchni posadzki piwnicy lub parteru, 20 cm nad terenem lub dnem wykopu.

istniejące ściany - cegła pełna i kamień należy osuszyć i izolować metodą iniekcji niskociśnieniowej lub rozwiązanie równoważne poparte certyfikatem.

Zakres prac konserwatorskich powinien skutecznie powstrzymać wszystkie procesy mszczące substancje zabytkową cegły i kamienia oraz nadać pomieszczeniom piwnicznym nową estetykę. Proponuje się usunąć wszystkie uzupełnienia prac naprawczych. Usunięcie powierzchniowych zabrudzeń należy wykonywać jedynie metodami na sucho. W pomieszczeniach piwnicznych o zwiększonej wilgotności należy unikać metod w połączeniu z wodą. Dlatego proponuje się zastosować kontrolowane czyszczenie w systemie CE- PE. Dolne partie muru tworzą strefę znacznego zasolenia i zawilgocenia. W tej części ścian proponuje się użyć firmowej fugi renowacyjnej wysoko porowatej. Spoina taka będzie spełniać rolę drenażu stanowiąc drogę migracji soli do fugi renowacyjnej. W partiach zawilgoconych tworzących skupiska wysoleń proponuje się na znaczną głębokość usunąć spoinę. A następnie wypełnić ją wysokoporowatą zaprawą krzemioorganiczną o zdolności kumulacji soli przez znaczny okres czasu. W ten sposób sól z czerepu cegły przemieści się do zaprawy renowacyjnej. W miejscach rozległych ubytków stosuje się cegłę najlepiej rozbiórkową o wymiarach i kolorze zbliżonym do zachowanego oryginału. Ważne będzie tak powtórzyć układ wątku aby nie wyróżniał się od pozostałych części ściany. Osypujące się partie cegły zostaną wzmocnione przez impregnację środkiem krzemioorganicznym o właściwościach konsolidujących. Głównym założeniem konserwacji estetycznej będzie dążenie do poprawy lub stworzenie nowych walorów estetycznych wnętrza. Zakłada się tak opracować powierzchnię ścian, aby przywrócić cegle i kamieniowi naturalną kolorystykę, a spoinom fakturę. Wszystkie prace proponowane będą dążyć w kierunku nadania wnętrzu pomieszczenia własnego, charakteru „klimatu”. Proponuje się drobne ubytki tak w cegle jak i w kamieniu wypełnić kitem mineralnym barwionym w masie z odpowiednio opracowaną fakturą powierzchni. Wszystkie ściany wątku ceglanego wraz z detalem kamiennym zostaną nasączone środkiem impregnującym. Uzupełnienie (metodą „cerowania”) większych ubytków muru przy użyciu materiału pochodzącego z rozbiórki o podobnych wymiarach z użyciem zaprawy tradycyjnej, wapienno-piaskowej w stosunku 3:1 lub firmowej fugi renowacyjnej.

Uzupełnienie wszystkich ubytków cegły kitem firmowym lub mineralnym o składzie jak w dokumentacji. W partiach wytypowanych nałożenie tynków renowacyjnych nakładanych warstwowo Impregnacja wzmacniająca poprzez nasączenie wątku preparatem krzemianowym, lub krzemioorganicznym.

- Kamień cokołu i portalu piwnicznego.

Zabezpieczenie miejscowe osypującej się powierzchni kamieniarki impregnatem wzmacniającym odczyszczenie kamieniarki z nawarstwień czarnej patyny metodą CE-PE.

Wykucie spoin.

Odsolenie portalu piwnicznego metoda swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska.

Uzupełnienia ubytków kamienia:

drobne ubytki należy uzupełnić kitem mineralnym o składzie- 2 cz. tłucznia kamiennego , 1 cz. piasku szklarskiego 1cz. wapna gaszonego i 1cz. białego cementu portlandzkiego nisko alkaicznego, barwionego w masie pigmentami mineralnymi pod kolor kamienia,

b. kitem firmowym.

Scalenie kolorystyczne kitów.

Uzupełnienie rozległych ubytków kamienia w balkonie przez zastosowanie tego samego gatunku kamienia.

Impregnacja poprzez nasączenie preparatem wzmacniającym i hydrofobowym jak w pn. 11 cegła.

Odrzybianie ścian piwnic- Środek do zwalczania grzybów pleśniowych na tynkach i murach. Przydatność wyrobu do stosowania w budownictwie potwierdzona Aprobata Techniczna ITB i Oceną Higieniczną PZH. Należy zastosować środek ekologiczny, nieszkodliwy, dopuszczony do stosowania w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi i zwierząt, nie wymagający wyprowadzenia mieszkańców z lokalu.

Zastosowanie: środka przeznaczonego do zwalczania grzybów pleśni na tynkach i murach, także pokrytych farbami klejowymi lub emulsjami albo pokrytych tapetą w mieszkaniach, pomieszczeniach przemysłowych i rolniczych (kuchnie, łazienki, pralnie, jadalnie, hale przemysłu spożywczego itp.).

Sposób użycia:

- 1) usunięcie grzybni,
- 2) zmycie zagrzybionej powierzchni wodą,
- 3) po wyschnięciu dwukrotne smarowanie powierzchni preparatem (np. za pomocą pędzla) w ilości 0,6 l/m², w odstępach kilku godzin,
- 4) wykończenie powierzchni powłoką

Podczas wykonywania prac odgrzybieniovych z zastosowaniem środka należy przestrzegać postanowień Rady Ministrów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy robotach impregnacyjnych i odgrzybieniovych.

Założenie nowych tynków w części piwnic

Porowaty tynk podkładowy cementowo - wapienno - trachitowym podkładem tynkowym służącym do napraw wilgotnych i zasolonych murów. Stosuje się go jako podkład pod tynk.

Stosowanie: stosuje się na zewnątrz i wewnątrz jako podkład wyrównujący nierówności na zasolonych i wilgotnych ścianach z kamienia naturalnego lub cegły.

Dane techniczne: Osnowa - zaprawa cementowo - wapienno - trachitowa ; Kolor - szary;

Zapotrzebowanie na wodę - 27% = 7 l na worek ; Zużycie - 13 kg/m³ przy l cm grubości warstwy

Czyszczenie narzędzi - w stanie „świeżym” wodą. Związaną zaprawę usunąć mechanicznie.

Podłoże: Z zasolonej i wilgotnej ściany zbić tynk lub zedrzeć farbę do wysokości 80 cm powyżej poziomu ostatnich wykwitów. Następnie zrobić obrzutkę cementową kryjącą ścianę. Po wyschnięciu nanieść tynk. Tynk może być наносzony ręcznie lub maszynowo- Grubość warstwy co najmniej l cm. W wypadku warstw o grubości większej niż 3 cm należy nanosić zaprawę w kilku etapach. Powierzchnię wyrównać należy packą aluminiową i wykończyć np. poziomą piłą. Czas nanoszenia następnej warstwy należy ustalić wg. zasady l dzień na l mm grubości warstwy.

Szczególnie przy grubszych warstwach (ponad 2 cm) należy ten czas bezwzględnie zachować.

ETAP III - Pozostałe prace związane z modernizacją budynku dworu.

- konserwacja fragmentów zniszczonych tynków na elewacji północnej powstałe wskutek upadku gzymsu
- wymiana obróbek blacharskich powstałe wskutek uszkodzeń gzymsu na wszystkich elewacjach
- remont tarasu i schodów z balustradami (elementy kamienne) wraz z tynkowanymi elewacjami schodów i podcieni pod tarasem na parterze oraz inne elementy integralnie z nimi związane z od strony elewacji południowej
- remont zniszczonej kamieniarki schodów na elewacji północnej oraz kamiennych schodów i elementów kamiennych pochylni wraz z murkami z okładziny kamiennej
- uzupełnienie ubytków i odrestaurowanie drewnianych drzwi głównych wejściowych na elewacji północnej (uszkodzonych podczas upadku gzymsu) oraz drzwi wejściowych na elewacji zachodniej.
- wymianę 2 szt. białych drzwi z PCV pod tarasem/ pod schodami na drewniane— oprócz wątpliwej estetyki są mocno zniszczone od wilgoci;
- w pomieszczeniach piwnicy wykonanie izolacji i odgrzybiania ścian tynkowanych
- osuszenie wnętrza dwóch pomieszczeń usytuowanych pod tarasem, z wykonaniem koniecznych prac związanych z przywróceniem dobrego i estetycznego stanu tym pomieszczeniom np. naprawa wypraw tynkowych, odmalowanie i in.

- wykonanie pochylni dla osób niepełnosprawnych na tarasie na elewacji południowej zapewniającej dostęp dla osób niepełnosprawnych do parteru
- demontaż stolarki drzwiowej i powtórny montaż - drzwi głównych od strony północnej poddanie konserwacji i częściowej rekonstrukcji
- remont zniszczonych elementów kamiennych i uszkodzeń powstałych na skutek degradacji kamiennego cokołu oraz zdegradowanych tynków nad nimi na wszystkich elewacjach
- odtworzenie okładzin kamiennych
- przywrócenia sprawności instalacji CCTV.
- odtworzenie tynków
- odtworzenie nawierzchni wokół budynku
- humusowanie, plantowanie, zakładanie trawników i prace porządkowe
- przywrócenie obiektu do użytkowania
- odtworzenie schodów na elewacji północnej
- wykonanie iniekcji pomieszczeń piwnic i tarasu

Całość prac wynika z dokumentacji

Elementy kamienne

Wstępne zmycie brudu i glonów delikatnym strumieniem wody przy użyciu urządzenia Karcher.

Usunięcie zdegradowanego spoinowania (100%), rozwarstwionych fragmentów kamieniarki zdegradowanych i zniszczonych elementów np. stopnica przy schodach od północy i innych wytypowanych w trakcie prac po oczyszczeniu - mechanicznie przy użyciu precyzyjnych narzędzi - ostrożnie, by nie uszkadzać krawędzi stopni i płyt.

Oczyszczenie powierzchni kamieniarki metodami dobranymi na etapie prób - zapewne stosowanymi zamiennie - np. oczyszczanie z użyciem parownic z dostępnych na rynku konserwatorskich środków czyszczących dla kamieni zabytkowych mechanicznie miękkimi szczoteczkami lub inne metody - bez uszkodzania zewnętrznej warstwy epidermy. Zabieg ten powinien oczyścić kamieniarkę z zabrudzeń powierzchniowych, natomiast w drobnych porach kamienia (naturalna struktura) przewiduje się mniejszą ingerencję - bez nadmiernego doczyszczania.

Weryfikacja stanu technicznego (wg założeń konserwatorskich). Przewidzieć wymianę pękniętych lub mocno spękanych z licznymi niteczkowatymi spękaniem, rozwarstwionych strukturalnie elementów. W przypadku wymiany na nowe płyty, po demontażu starego elementu wcześniej należy dokonać stosownych wzmocnień, stabilizacji podłoża i odpowiedniej izolacji warstw, zgodnie ze sztuką budowlaną. Dobrać kamień względem gatunku i kolorystyki, odtworzyć wielkości poszczególnych płyt, sposób opracowania lica.

Odgrzybienie powierzchni np. Sikagard W 715 lub równoważne, wg instrukcji producenta odpowiednia karencja, powtórzenie zabiegu.

Sklejenie pozostawionych, pękniętych elementów kamiennych - żywicami niskolepnymi przystosowanymi do kamieni naturalnych. Wcześniej ustabilizować podłoże, jeśli zajdzie taka konieczność - miejscowo - zdemontować i ponownie wkleić

Na elementach o stwierdzonym zasoleniu - odsolenie partii kamieni mocno zasolonych metodami konserwatorskimi - z zastosowaniem okładów z ligniny i wody destylowanej, bentonitów, zabiegi powtarzać w odstępach czasu.

Uzupełnienia ubytków kamieni - zakładanie kitów z mas mineralnych na bazie kruszyw, mączek kamiennych i białego cementu portlandzkiego z pigmentami- lokalnie w miejscach w których może

gromadzić się woda czy ubytkach krawędzi itp. (wg założeń konserwatorskich). Kity opracować naśladowczo do otoczenia.

Opracowanie powierzchni kamieniarki metodami kamieniarskimi, np. lekko przeszlifować, nadać fakturę w nawiązaniu do otoczenia, dane elementy posiadają nieco zróżnicowany sposób opracowania kamieniarskiego

Wykonanie spoinowania - założyć masy mineralne, hydrofobowe, o zwiększonej elastyczności, odporne na zagniecenie; dobrać kolor na etapie wykonawczym.

Hydrofobizacja kamieniarki metodą powlekania lub natrysku środkami na bazie silanów/siloksanów np. firmy Remmers, Sarsil lub równoważne.

Na południowej elewacji budynku taras zewnętrzny, który jest rekonstrukcją istniejącego dawniej tarasu. Należy zdemonstrować płyty z istniejącego tarasu na poziomie parteru i piętra posadzki i cokół wykonany z płytek kamiennych z piaskowca klejonych na kleju mrozoodpornym.

Płytki należy powtórnie ułożyć na warstwie spadkowej, wykonać wszelkie warstwy spadkowe oraz izolację. W przypadku uszkodzenia płytki należy wymienić na nowe. Należy odtworzyć i przywrócić drożność odpływu wody z tarasu do kanalizacji deszczowej. Wymienić odwodnienie i orynnowanie.

Należy wykonać uszczelnienie dylatacji pomiędzy budynkiem a tarasem oraz izolację pionową.

Do fugowania użyć fugi w kolorze dostosowanym do koloru piaskowca, trwałej, elastycznej, mrozoodpornej. Do wykończenia styku płytek z obróbką blacharską i słupami użyć fugi silikonowej

Balustradę wykonać z elementów z piaskowca – wymienić uszkodzone tralki, balustradę i tralki oraz podwalinę balustrady oczyścić, osuszyć i zaimpregnować.

Cokół tarasu obłożyć na nowo płytami z piaskowca na kleju i dodatkowo kotwionymi do ściany, zafugować, zaimpregnować.

Stolarka okienna:

Drzwi „Dz1” - wymiary otworu 135 x 230 - zewnątrz, w ramie drewnianej dębowej, drzwi pełne drewniane impregnowane, koloru ciemny orzech z naturalnym rysunkiem drewna. Nad drzwiami naświetle - wykonane na zamówienie indywidualne, drewniane, zespolone- w stylu i charakterze jak istniejące okna, otwierane do wewnątrz. Całość należy poddać renowacji.

Drzwi „Dz3” - wymiary otworu 80 x 205 zewnątrz-pod tarasem, w ramie drewnianej dębowej, drzwi pełne drewniane impregnowane w kolorze białym. W zakres prac technicznych będzie wchodziło usunięcie wszystkich nawarstwień aż do drewna. Nawarstwienia zostaną usunięte metodą termiczną przy użyciu nagrzewnicy z gorącym powietrzem. Doczyszczanie drewna proponuje się wykonać metodą chemiczną poprzez nałożenie warstwy past na okres jej działania. Po usunięciu pasty, pozostałości po niej zostaną zneutralizowane. Wszystkie złącza stolarskie zostaną ponownie wzmocnione poprzez sklejenie i założenie dodatkowych kołków lub wpustów drewnianych. Proponuje się wykonanie wzmocnień za pomocą ukrytych śrub lub trzpieni w miejscach całkowitego zniszczenia połączeń konstrukcyjnych. Drobne ubytki w drewnie zostaną uzupełnione szpachlówką akrylową. Natomiast rozległe ubytki uzupełnione zostaną flekami tego samego gatunku drewna z zachowaniem kierunku usłojenia. Brakujące części drzwi zostaną uzupełnione metodą stolarską z powtórzeniem profilu zdobień.

Przed pomalowaniem drewno zostanie nasączone środkiem grzybobójczym i ognioochronnym.

Wszystkie elementy metalowe jak zawiasy, zasuwki i zamek zostaną zregenerowane. Zmycie brudu delikatnym strumieniem wody z użyciem urządzenia Karcher. Usunięte zostaną wówczas także nawarstwienia korozyjne - zielone glony i czarne porosty (czynność wspomagana środkami do usuwania korozji). Odczekać, aby elementy przeschły.

Usunąć z spoinowanie (100%) oraz lokalnie rozwarstwione warstwy sedymentacyjne kamieniarki. Działania przy usuwaniu spoinowania należy prowadzić ostrożnie, z użyciem precyzyjnych narzędzi, by nie uszkadzać krawędzi stopni i płyt.

UWAGA: należy wymienić porysowane szyby w il. 2 sz. Na elewacji północnej.

Parapety zewnętrzne z blachy miedzianej- do wymiany.

Montaż parapetów zewnętrznych.

Parapety mocować wkrętami do elementu podprogowego lub na systemowej pianie montażowej niskoprężnej. Szerokość parametrów winna być tak dobrana, by odprowadzać wodę w odległości 3-5 cm poza lico ściany, spadek powinien wynosić min. 5%. Parapety powinny być osadzone po uszczelnieniu okna w ościeży. Parapet powinien być podsunięty pod próg okna, co umożliwia cofnięty od płaszczyzny ościeżnicy kształtownik podprogowy. Parapet osadzić na podkładzie wyrównanej zaprawy. Wszelkie materiały, elementy składowe i prace zakończone zostaną w czystości i w pełni zabezpieczone przed uszkodzeniem przez cały czas trwania prac. Wszelkie uszkodzenia skończonych prac zostaną naprawione na koszt Wykonawcy.

Elewacja

Uzupełnienie i konserwacja tynków elewacji wg. opracowania projektowego.

Uzupełnienie i konserwacja zabytkowych elementów wystroju elewacji wg. opracowania projektowego.

Odtworzenie dawnej kolorystyki elewacji - kolor farby zostanie dobrany z próbnika w czasie prac wykonawczych po odsłonięciu większych fragmentów elewacji Odtworzenie gzymsu podokiennego na wszystkich elewacjach w lekkiej konstrukcji na bazie styropianu wykończonego tynkiem i malowanego farbą elewacyjną.

Roboty izolacyjne konstrukcji schodów i in. (zakres prac projektowych i budowlanych m. in. Roboty izolacyjne - osuszenie elementów konstrukcyjnych, zweryfikowanie miejsc przecieków, zdjęcie izolacji, oczyszczenie i wykonanie izolacji schodów, Wykonanie izolacji na styku budynku i schodów. Odgrzybianie pomieszczeń pod schodami odmalowanie pomieszczeń pod schodami i inne).

Montaż elementów kamiennych, uzupełnień brakujących elementów kamiennych, które uległy znacznym zniszczeniom były pęknięte, znacznie zasolone, Oprócz elementów składowych kamiennych schodów architektonicznych, czyli balustradach postumentach występują cokoliki, płyty podestów oraz stopnie schodów stopnice i podstopnice. Niektóre są już zniszczone wskutek spękań, odspajania się i zasolenia (głównie małe cokoliki) i prawdopodobnie większość tych elementów należy wymienić. Równocześnie przy pełnej konserwacji należy wziąć pod uwagę ewentualne i wymianę innych elementów najbardziej zniszczonych. Trudno także w chwili obecnej określić ilość elementów np. płyt stanowiących okładziny posadzek, które mogą ulec w zniszczeniu podczas demontażu. Przy pełnej konserwacji kosztorysowaniu należy wziąć pod uwagę ich wymianę na nowe lub konserwację z wymianą najbardziej zniszczonych. Elementy brakujące należy wykonać z piaskowca dobrać gatunek i kolor do obecnego, przewidzieć opracowanie kamieniarskie jak obecne. Weryfikacja stanu technicznego (wg założeń konserwatorskich). Przewidzieć wymianę pękniętych lub mocno spękanych z licznymi niteczkowatymi spękaniem, rozwarstwionych strukturalnie elementów. W przypadku wymiany na nowe płyty, po demontażu starego elementu wcześniej należy dokonać stosownych wzmocnień, stabilizacji podłoża i odpowiedniej izolacji warstw, zgodnie ze sztuką budowlaną. Dobrać kamień względem gatunku i kolorystyki, odtworzyć wielkości poszczególnych płyt, sposób opracowania lica.

Oczyszczenie powierzchni kamieniarki metodami dobranymi na etapie prób - zapewne stosowanymi zamiennie - np. oczyszczanie z użyciem parownic z dostępnych na rynku konserwatorskich środków czyszczących dla kamieni zabytkowych mechanicznie miękkimi szczoteczkami lub inne metody - bez uszkodzania zewnętrznej warstwy epidermy. Zabieg ten powinien oczyścić kamieniarkę z zabrudzeń

powierzchniowych, natomiast w drobnych porach kamienia (naturalna struktura) przewiduje się mniejszą ingerencję - bez nadmiernego doczyszczania.

Odrzybienie powierzchni, wg projektu i instrukcji producenta odpowiednia karencja, powtórzenie zabiegu. Sklejenie pozostawionych, pękniętych elementów kamiennych - żywicami niskolepnymi przystosowanymi do kamieni naturalnych. Na elementach o stwierdzonym zasoleniu odsolenie partii kamieni mocno zasolonych metodami konserwatorskimi - z zastosowaniem okładów z ligniny i wody destylowanej, bentonitów, zabiegi powtarzać w odstępach czasu.

Uzupełnienia ubytków kamieni - zakładanie kitów z mas mineralnych na bazie kruszyw, mączek kamiennych i białego cementu portlandzkiego z pigmentami- lokalnie w miejscach w których może gromadzić się woda czy ubytkach krawędzi itp. (wg założeń konserwatorskich). Kity opracować naśladowczo do otoczenia.

Opracowanie powierzchni kamieniarki metodami kamieniarskimi, np. lekko przeszlifować, nadać fakturę w nawiązaniu do otoczenia, dane elementy posiadają nieco zróżnicowany sposób opracowania kamieniarskiego

Wykonanie spoinowania - założyć masy mineralne, hydrofobowe, o zwiększonej elastyczności, odporne na zglonienie; dobrać kolor na etapie wykonawczym.

Hydrofobizacja kamieniarki metodą powlekania lub natrysku środkami na bazie silanów/siloksanów np. firmy Remmers, Sarsil lub równoważne.

Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej powykonawczej opisowej i fotograficznej.

Tynki elewacji przy schodach oraz w podcieniu pod tarasem a także inne – wyprawy elewacji budynku przy ścianie południowej, przy rampie dla niepełnosprawnych od zachodu, partie tynków bezpośrednio nad kamiennym cokołem na wszystkich elewacjach (boniowane)

Po demontażu elementów kamiennych schodów (wg weryfikacji i zakresu projektowego)

Skuci tynki zniszczone, zdegradowane oraz wadliwe technologicznie do lica żelbetowej konstrukcji i innych murów (elewacja południowa) stosować z zasadę wykuwania z konicznym marginesem ok. 1m ponad widoczną linię wysoleń.

Usunąć fragmenty mocno zasolonych i zdegradowanych murów konstrukcji żelbetowych (wg zaleceń specjalistów inżynierów). Zaleca się pozostawić te elementy na czasowe osuszenie (oczywiście preferowany czas letni w sezonie jesienno-zimowym. po skuciu należy konstrukcje stosownie zabezpieczać przed zamakaniem).

Oczyszczyć wyprawy ze złuszczących się farbi nierówności (lokalnie - dotyczy partii wypraw w otoczeniu części skutych). Po oczyszczeniu przewidzieć impregnację tych partii środkiem wzmacniającym.

Odrzybienie murów i tynków w miejscach z korozją biologiczną np Sikagard W 715 lub równoważny.

Rekonstrukcje i uzupełnienie tynków. Do uzupełnień tynków na elewacjach schodów i lokalnie w obrębie elewacji budynku ściany południowej i innych (gdzie wystąpiły wysolenia) zakłada się zastosować zaprawy solochłonne w systemie tynków WTA, dostosować się ściśle do instrukcji zachować reżim czasowy.

wykucie zasolonych spoin wątku, partii innych substancji konstrukcji do głębokości ok. 2 cm

Zabezpieczyć osłonięte fragmenty murów/ konstrukcji środkami blokującymi sole, środki te nanieść metodą powlekania lub natrysku

nałożenie obrzutki StoMurisol VS pod tynki renowacyjne podkładowe (max. 50 % pow.) lub równoważne

nałożenie renowacyjnego tynku podkładowego StoMurisol GP lub równoważne

nałożenie renowacyjnego tynku wierzchniego StoMurisol SP (w przypadku bonii powtórzenie artykulacji, profilu – kontynuacja)

Nałożenie warstwy wykończeniowej drobnoziarnistej - szlichty wapiennej modyfikowanej - 2 warstwy: pośredniej i końcowej. Opracowanie powierzchni tynków pacami z zachowaniem artykulacji odpowiednio boniowania/ wyprawy płaskie

Gruntowanie wypraw przed malowaniem dedykowanym preparatem (zgodność technologiczna z zastosowaną farbą).

Malowanie tynków farbą sol-silikatową Soldalit w odpowiedniej kolorystyce - Warstwę dekoracyjno-ochronną można nakładać dopiero po wstępnym wyschnięciu tynku, tj. po ok. 7-10 dniach od nałożenia tynku (wyroby wapienne lub silikatowe). Próbkę do akceptacji komisji konserwatorskiej.

Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej powykonawczej opisowej i fotograficznej.

Obecnie pomalowane w kolorze ścian elewacji zostaną poddane przeglądowi i koniecznym uzupełnieniom oraz po zagruntowaniu pomalowane (w chwili obecnej ich stan zasadniczo jest dobry). UWAGA - Brak oceny stanu tych elementów na ścianie północnej z uwagi na przysłonięcie niebieską folią.

1. Oczyszczenie, usunięcie części wypraw spękanych i odspojonych (ruchomych), delikatne odkucie, sprawdzenie tynków pod kątem ich poprawnego spojenia i podjęcie odpowiednich działań
2. Oczyszczenie tynków metodami ustalonymi podczas prac.
3. Impregnacja wzmacniająca – poprzez powlekanie.
4. Uzupełnienie ubytków zaprawami podkładowymi, wyrównawczymi i szlichtami wykończeniowymi o dobranej ziarnistości w technologiach wapiennych, modyfikowanych, opracowanie powierzchni.
5. Gruntownie i pomalowanie wypraw farbą krzemianową w kolorystyce jak obecnie.

T y n k i .

Wykonanie odkrywek pasmowych i schodkowych celem określenia najstarszej kolorystyki tynków.

2. Pobranie próbek celem stwierdzenia stopnia zasolenia tynku i cegły.
3. Określenie występowania spęcherzeń i rozwarstwień tynku.
4. Wytypowanie partii tynków zniszczonych, przeznaczonych do skucia.
5. Usunięcie zabrudzeń oraz przemalowań metodą mechaniczną w systemie PE-CE —ścierniwo, ciśnienie, ilość wody regulowane w zależności od potrzeb.
6. Doczyszczanie ręczne - mechaniczne przemalowań silnie zespolonych z podłożem. Spłukanie pozostałości po materiale ściernym wodą.
7. Pogłębienie i poszerzenie większych szczelin.
8. Odkucie zasolonych spoin na gł. ok.3-4 cm i wypełnienie ich fugą renowacyjną.
9. W partiach zasolonych wykonanie tynków renowacyjnych

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich należy wykonać odkrywkę na tynkach celem określenia najstarszej kolorystyki elewacji. Ogólnie zakłada się w miarę możliwości uratować jak największą ilość oryginalnych tynków i kamieniarki. Jedynie partie tynków zupełnie zmurszałe, spęcherzone, o wysokim stopniu zasolenia, grożące odpadnięciem zostaną skute. Pas tynku do wysokości 1,5 m od poziomu cokołu zostanie usunięty a spoiny muru pogłębione. Ważnym etapem prac będzie oczyszczenie ścian z zachowanych resztek farb. Proponuje się czyszczenie wykonać metodą CE - PE z odpowiednio dobranym ścierniwem, następnie spłukać wodą

pod lekkim ciśnieniem. Zabrudzenia zespolone najlepiej doczyścić mechanicznie — ręcznie. Stosowanie metody CE - PE zapobiegnie znacznemu nasączeniu murów wodą. Natomiast pęknięcia i szczeliny powinny zostać poszerzone, oczyszczone z zabrudzeń i odpowiednio zabezpieczone.

Powierzchnia wszystkich uzupełnień tynków i elementów wyciąganych musi być tak opracowana, że nie powinna odznaczać się od pozostałych, oryginalnych tynków.

Do wysokości strefy zasolenia zostanie nałożony tynk tzw. „renowacyjny”, krzemo organiczny — hydrofobowy ze środkami osłonowymi z wywołaniem przemian łatwo rozpuszczalnych soli w trudno

rozpuszczalne. Tynki te są w stanie przyjmować sole przez dłuższy okres czasu, a jednocześnie dzięki właściwościom hydrofobowym odcinają dostęp wody od strony zewnętrznej.

Drobne ubytki zapraw powinny zostać uzupełnione tynkiem tradycyjnym o składzie zbliżonym do oryginalnego. ważnym etapem prac będzie odpowiednie opracowanie powierzchni uzupełnień aby ujednolicić fakturę pomiędzy starym a nowym tynkiem. Tynki po wykonaniu prac naprawczych w partiach spękań i ubytków proponuje się pokryć drobną siatką z włókna szklanego zapobiegającą w przyszłości powstawaniu pęknięć. Dalszy etap prac to nałożeniu w cienkiej warstwie zaprawy wyrównawczej tzw. - „szlichty”.

Po rozpoznaniu stanu zachowania wystroju kamieniarskiego cokołu dokona się wytypowania tych elementów które zostaną wyznaczone do wymiany lub konserwacji. Przewiduje się te partie kamieniarki, których stan zachowanie nie przekroczył 50% zniszczenia struktury, pozostawić i poddać konserwacji. Zrekonstruowane płyty cokołu będą miały fakturowaną powierzchnię z tzw. wzorem groszkowania z dodatkowo fazowanym uskokiem w górnej części w celu szybkiego spływania wód opadowych.

Proponuje się wykorzystać kamień piaskowcowy z okolic Dobczyc. Ten gatunek kamienia był najczęściej stosowany w przeszłości w architekturze np. miasta Krakowa. Wszystkie elementy okładziny cokołu są powtarzalne i nie powinny sprawić większego problemu z wymianą czy też z rekonstrukcją. Pozostawienie zniszczonych płyt cokołu nie rokuje pozytywnych efektów konserwatorskich.

Osobnym tematem działań przy cokole będzie konserwacja zachowanej części okładziny.

Przypuszcza się, że zniszczeniu uległa jedynie jego wierzchnia warstwa. Dlatego pomija się ewentualność całkowitej wymiany czy też pełnej rekonstrukcji w kitach. Cokół jest wypuszczony przed lico ściany - około 4 cm, co daje możliwość ścienienia go o warstwę destruktu.

Przy średnim zniszczeniu powierzchni płyt, na których nie zachowały się ślady obróbki kamieniarskiej wydaje się osiągnąć tym sposobem się dobry efekt estetyczny. Za rozwiązaniem tego problemu przemawia fakt, że kamienny cokół to proste płyty bez profili zdobień. Możliwość uzupełnienia ubytków w cienkich kitach mineralnych mija się z celem ze względu na znaczny stan zasolenia kamienia co w konsekwencji po pierwszym sezonie zimowym doprowadziłoby do ich odpadnięcia.

Dlatego proponuje się w pierwszej kolejności po odczyszczeniu metodą CE-PE kamień cokołu wzmocnić impregnatem krzemooorganicznym - metodą nasączenia. Następnie proponuje się kamień ściąć ręcznie o warstwę destruktu metodą tzw. „groszkowania”, a następnie poddać go wtórnej impregnacji.

Wszystkie pozostałe ubytki zostaną wypełnione kitem mineralnym barwionym w masie z odpowiednio opracowaną fakturą.

Przewiduje się również zastosowanie kitów firmowych. W miejscach rozległych ubytków zostaną założone wzmocnienia - pajęczki z drutu nierdzewnego. Kity będą barwione w masie i nakładane warstwowo.

Spoiny kamieniarki zostaną zastąpione nowymi wykonanymi z zabarwionej firmowej fugi renowacyjnej. Po konserwacji cokół zostanie zabezpieczony środkiem krzemooorganicznym hydrofobowe wzmocniającym. Zaleca się do działań konserwatorskich przy kamieniu, preparaty produkcji polskiej dopuszczone do stosowania przy obiektach zabytkowych. Środek ten będzie наносzony pędzlem aż do momentu nasycenia struktury kamienia. Przewiduje się nieznaczny retusz kitów (przy konieczności scalenia kolorystycznego).

Jednym z najważniejszych etapów odnowy ścian dworu będzie pomalowanie ich farbą elewacyjną z podkładem silikonowym zabezpieczającym tynki przed wilgocią. Farba powtórzy dawną kolorystykę wynikającą z wykonanych wcześniej badań stratygraficznych.

IV. Przekazanie terenu budowy

Zamawiający, w terminie określonym w umowie przekaze Wykonawcy teren budowy wraz ze wszystkimi wymaganymi uzgodnieniami prawnymi i administracyjnymi, poda lokalizację, przekaze dziennik budowy oraz jeden egzemplarz dokumentacji.

Na Wykonawcy spoczywa odpowiedzialność za ochronę przekazanego obiektu do chwili odbioru końcowego robót. Uszkodzenia lub zniszczenia Wykonawca odtworzy i utrwali na własny koszt.

Przed rozpoczęciem robót wykonawca opracuje

- projekt zagospodarowania placu budowy, który powinien składać się z części opisowej i graficznej,
- plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (plan bioz),
- projekt organizacji budowy,

V. Zabezpieczenie terenu budowy

Wykonawca jest zobowiązany do zabezpieczenia terenu budowy w okresie trwania realizacji kontraktu, aż do zakończenia i odbioru ostatecznego robót. Wykonawca dostarczy, zainstaluje i będzie utrzymywać tymczasowe urządzenia zabezpieczające, w tym: ogrodzenia, poręcz, oświetlenie, sygnały i znaki ostrzegawcze, dozorców, wszelkie inne środki niezbędne do ochrony robót, wygody społeczności i innych.

Daszek ochronny

Dla potrzeb zabezpieczenia terenu na czas wyburzenia otworu drzwiowego w ścianach zewnętrznych należy wykonać daszek ochronny. Daszek powinien znajdować się na wysokości nie mniejszej niż **2,4 m** nad terenem w najniższym miejscu i być nachylony pod kątem **45°** w kierunku źródła zagrożenia. Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty. Szerokość daszka ochronnego powinna wynosić co najmniej o **0,5 m** więcej z każdej strony niż szerokość demontowanego otworu okiennego. Proponuje się wykonanie daszku z elementów drewnianych stosując krawędziaki o przekroju min. 80x80mm oraz desek iglastych 25mm.

Koszt zabezpieczenia terenu budowy nie podlega odrębnej zapłacie i przyjmuje się, że jest włączony w cenę umowną.

VI. Ograniczenie obciążeń osi pojazdów

Wykonawca stosować się będzie do ustawowych ograniczeń obciążenia na oś przy transporcie gruntu, materiałów i wyposażenia na i z terenu robót. Uzyska on wszelkie niezbędne zezwolenia od władz co do przewozu nietypowych wagowo ładunków i w sposób ciągły będzie o każdym takim przewozie powiadamiał inspektora nadzoru.

Pojazdy i ładunki powodujące nadmierne obciążenie osiowe nie będą dopuszczone na świeżo ukończony fragment budowy w obrębie terenu budowy i wykonawca będzie odpowiadał za naprawę wszelkich robót w ten sposób uszkodzonych, zgodnie z poleceniami Inspektora nadzoru.

Objazdy, przejazdy i organizacja ruchu

Wykonawca jest zobowiązany do dostosowania otrzymanego projektu Organizacji Ruchu na czas budowy do przyjętej technologii i harmonogramu robót oraz uzyskanie zatwierdzenia tego projektu przez właściwy organ i administratora drogi. Koszt budowy, utrzymania i likwidacji objazdów, przejazdów i organizacji ruchu ponosi Wykonawca. Po stronie Wykonawcy leży również

spełnienie roszczeń osób i podmiotów, które w związku z wprowadzeniem organizacji Ruchu na czas budowy i prowadzeniem robót doznają jakiegokolwiek uszczerbku. Koszt wybudowania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:

- a) opracowanie oraz uzgodnienie z Inspektorami nadzoru i odpowiedzialnymi instytucjami projektu organizacji ruchu na czas trwania budowy, wraz z dostarczeniem kopii projektu Inspektorowi nadzoru i wprowadzaniem dalszych zmian i uzgodnień wynikających z postępu robót,
- b) ustawienie tymczasowego oznakowania i oświetlenia zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa ruchu,
- c) opłaty/dzierżawy terenu,
- d) przygotowanie terenu,
- e) konstrukcję tymczasowej nawierzchni, ramp, chodników, krawężników, barier, oznakowania i drenażu,
- f) tymczasową przebudowę urządzeń obcych.

Koszt utrzymania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:

VII. Uwaga ogólna do całości zakresu:

Wszelkie prace należy prowadzić pod nadzorem i w uzgodnieniu z Małopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

1 Obowiązki Wykonawcy:

- 1. Prowadzenie budowy zgodnie z wymogami przepisów Prawa Budowlanego oraz Pozwolenia Konserwatorskiego.
- 2. Organizacja zaplecza budowy, wykonanie podłączenia energii elektrycznej na potrzeby budowy, ponoszenie kosztów zużycia energii elektrycznej i wody, a po zakończeniu budowy likwidacja zaplecza, organizacja ruchu i opłaty za zajęcie terenu.
- 3. Wszystkie materiały zastosowane do prac remontowych powinny posiadać aktualne atesty, certyfikaty i dopuszczenia do stosowania w budownictwie.
- 4. Wykonywanie prób i badań potrzebnych do udokumentowania wymaganej jakości robót i materiałów budowlanych.
- 5. Zabezpieczenie terenu i zapewnienie dozoru a także warunków BHP, utrzymanie terenu budowy w należytym porządku.
- 6. Dokonywanie odbiorów częściowych i końcowego wykonanych prac konserwatorskich i robót budowlanych z udziałem Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków po zawiadomieniu go z uprzednim co najmniej 14 dniowym wyprzedzeniem.
- 7. Sporządzenie dokumentacji powykonawczej oraz dokumentacji obrazującej wykonane prace w 2 egz. zgodnie z warunkami pozwolenia Konserwatorskiego oraz decyzji pozwolenia na budowę.
- 8. Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z umową oraz za jakość zastosowanych materiałów i wykonywanych robót, za ich zgodność z dokumentacją projektową, projektem organizacji robót oraz poleceniami Inspektora nadzoru.
- 9. Wykonawca ponosi odpowiedzialność za pełną obsługę geodezyjną przy wykonywaniu wszystkich elementów robót określonych w dokumentacji projektowej lub przekazanych na piśmie przez Inspektora Nadzoru.
- 10. Następstwa jakiegokolwiek błędu spowodowanego przez Wykonawcę w wytyczeniu i wykonywaniu robót zostaną, jeśli wymagać tego będzie Inspektor nadzoru, poprawione przez Wykonawcę na własny koszt. Decyzje Inspektora nadzoru dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów

i elementów robót będą oparte na wymaganiach sformułowanych w dokumentach umowy, dokumentacji projektowej a także w normach i wytycznych.

11. Polecenia Inspektora Nadzoru dotyczące realizacji robót będą wykonywane przez Wykonawcę nie później niż w czasie przez niego wyznaczonym, pod groźbą wstrzymania robót. Skutki finansowe z tytułu wstrzymania robót w takiej sytuacji ponosi Wykonawca.

12. Demontaż wszystkich elementów i inwentaryzacja. Składowanie w przygotowanych miejscach np. na paletach, przewidzieć odpowiednie dystanse pomiędzy poszczególnymi elementami, zabezpieczenie kamieniarki przed zalewaniem etc.

13. Wykonawca ma świadomość prowadzenia robót na czynnym obiekcie. Obiekt w ciągłym użytkowaniu

14. Wykonawca jest obowiązany do uzyskania decyzji pozwolenia na użytkowanie oraz przywrócenia obiektu do użytkowania wraz z przygotowaniem wszelkiej niezbędnej dokumentacji.

IX. Wykonawca zobowiązany jest do:

- a) sprawdzenia zakresu robót w terenie oraz z projektu.
- b) optymalizacji techniczno-ekonomicznej przyjętych rozwiązań projektowo- wykonawczych;
- c) zapewnienia we własnym zakresie transportu materiałów i maszyn na teren budowy w uzgodnieniu z zarządcami i właścicielami dróg;
- d) wykonania inwentaryzacji geodezyjnej po zakończeniu robót;
- e) uzgodnienia z Zamawiającym przeznaczenia materiałów pochodzących z rozbiórki i wycinki. W przypadku możliwości ponownego wykorzystania materiału pochodzącego z rozbiórki Wykonawca zobowiązany jest do złożenia go na paletach, zabezpieczenia (streczowanie, foliowanie) i przewiezienia do wskazanego miejsca składowania (na ulicy Radziszowskiej w Skawinie);
- f) wykonania wszystkich elementów, niewymienionych w niniejszym Opisie Przedmiotu Zamówienia i załącznikach, a niezbędnych do prawidłowej realizacji zadania.

X. Informacje i ustalenia.

- 1. Wykonawca ma obowiązek zorganizowania zaplecza we własnym zakresie poza działką inwestycyjną.
- 2. Pozostawienie i składowanie jakichkolwiek materiałów na terenie budowy w obrębie prowadzonych robót jest niedopuszczalne.
- 3. W projekcie Tymczasowej organizacji robót dla wszystkich etapów Wykonawca uwzględni m.in. szczególne zabezpieczenie ruchu pieszych w trakcie trwania robót. Wykonawca będzie zobowiązany do wykonania tymczasowych przejść/wygrodzień/etc. aby zapewnić bezpieczny ruch pieszych.
- 4. Do obowiązków Wykonawcy należy m.in. w razie konieczności opracowanie, uzgodnienie z Zamawiającym i wystąpienie do Zarządu Dróg Powiatu Krakowskiego/Zarządu Dróg Wojewódzkich oraz Gminy Skawina o uzgodnienie projektu czasowej organizacji ruchu (na czas (docelowej) organizacji ruchu, a następnie wykonanie prowadzenia robót budowlanych) oraz projektu stałej oznakowania zgodnie z zatwierdzoną dokumentacją i dokonanie jego odbioru przez zarządzającego ruchem na drodze.
- 5. Wykonawca bezwzględnie zobowiązany jest do przedstawienia Zamawiającemu do uzgodnienia wszystkich kart materiałowych przed wbudowaniem materiałów.
- 6. Wykonawca zobowiązany będzie do prowadzenia robót w taki sposób aby utrzymać ciągłość i płynność dojazdu oraz przejazdu przez drogę gminną. W przypadku konieczności zablokowania dojazdu, poinformowania Zamawiającego oraz właścicieli posesji z wyprzedzeniem minimum 7 dniowym o planowanym zamknięciu drogi. Czas zamknięcia dojazdu każdorazowo należy uzgodnić z Zamawiającym.

7. Pełen zakres zadania i szczegóły wszystkich rozwiązań projektowych zamieszczono w załączonej dokumentacji projektowej. Zamawiający w Opisie Przedmiotu Zamówienia dokonał uzupełnień i wyjaśnień odnośnie załączonej dokumentacji. Zapisy w OPZ należy traktować jako wiążące.
8. Wykonawca ma obowiązek aktualizacji wszelkich uzgodnień, jeżeli w trakcie realizacji jeżeli tracą ważność tracą ważność.
9. Spełnić wymagania wynikające z decyzji pozwolenia na budowę oraz decyzji pozwolenia MWKZ.

XI. Informacje uzupełniające

1. Wykonawca przed rozpoczęciem robót budowlanych, najpóźniej w dniu przekazania placu budowy, zobowiązany jest do wykonania i przekazania Zamawiającemu dokumentacji fotograficznej/dokumentującej stan techniczny obiektów i urządzeń sąsiadujących z terenem inwestycji (np. ogrodzenia, elewacje, pas drogowy i inne).
2. Wykonawca zobowiązany jest do zapoznania i stosowania się do wszystkich warunków i uzgodnień, decyzji instytucji uzgadniających i opiniujących. W przypadku braku którychkolwiek z uzgodnień czy decyzji Wykonawca zobowiązany jest do ich uzyskania. Wykonawca wystąpi do Zamawiającego o udzielenie pełnomocnictwa, przygotuje kompletne wnioski wraz z wymaganymi załącznikami, dokona wymaganych opłat, będzie na bieżąco monitorował proces ich uzyskania a następnie na podstawie uzyskanych nowych warunków, w razie potrzeby skoryguje rozwiązania projektowe i wykona przedmiot zamówienia.
3. Wykonawca jest zobowiązany w trakcie realizacji przedmiotu zamówienia do ciągłego zapewnienia dojścia i dojazdu do nieruchomości sąsiadujących z terenem inwestycji.
4. W realizacji zamówienia będzie uczestniczył (podczas odbiorów częściowych i podczas odbioru końcowego) Inspektor z ramienia Gminy Skawina. Wykonawca zobowiązany jest w czasie prowadzenia robót współpracować z ww. Inspektorem (w szczególności zgłaszać roboty do odbiorów częściowych i końcowych, w tym robót zanikających i ulegających zakryciu z 7 dniowym wyprzedzeniem) i umożliwiać Inspektorowi wejście na teren budowy celem kontroli.
5. Opis przedmiotu zamówienia, dokumentacja projektowa, przedmiary robót, specyfikacje techniczne są dokumentami wzajemnie się uzupełniającymi. Zakres prac ujęty w jednym dokumencie, a nie ujęty w innym należy traktować tak jakby był ujęty w obydwóch dokumentach.